

faaet Befolkningen til at tage ny Skattebøger, navnlig i Anledning af de ny Skatte-loves Ikrafttræden. Det er for øvrigt dette, som har givet mig Anledning til at tage hele dette Spørgsmaal op, fordi jeg har fundet, det var en uheldig Fremgangsmaade. Det er overhovedet meget uheldigt, at man paa denne Maade har haft en Slags privat Skatteopkrævning ved Siden af den offentlige Skatteopkrævning, og det er den, jeg vil afskaffe. Men idet jeg nu gør det, fremtræder det simple Spørgsmaal: Naar vi tage Retten til at tjene Penge paa Skattebøger fra Amtsstuefuldmægtigene, ville vi saa give dem en Erstatning, der svarer til deres tidligere Indtægt, eller ville vi ikke? Ville vi berøve dem den Indtægt, de have haft, eller ville vi ikke? Det er Spørgsmaalet, og hvis man er enig med mig i, at vi ikke ret vel kunne være bekendte at tage disse Penge fra Amtsstuefuldmægtigene, der ikke have ret høj Løn i Forvejen, maa vi altsaa give dem en Erstatning, og saa er der ikke andet at gøre, end at Statskassen giver Erstatningen.

Det ærede Medlem vil saa ikke betro Finansministeren at fordele de 12,000 Kr., der er Tale om. Det ærede Medlem har ikke saa megen Tillid til Finansministeren, at han mener, det kan gaa an at lade ham uden videre fordele dem efter en Beregning, der meget let kan anstilles over, hvor mange Skattebøger der i et vist Antal Aar ere solgte paa hver Amtsstue, og hvor meget der er tjent derpaa. Naa, det skal jeg ikke disputere med det ærede Medlem om; har det ærede Medlem ikke saa megen Tillid, maa han finde nogle Kauteler for, at Finansministeren ikke gaar hen og misbruger denne uhyre Myndighed, som derved bliver lagt i hans Haand. Men det ærede Medlem er i Virkeligheden enig med mig om Maalet, at vi maa bort fra dette private Salg af Skattebøger, bort fra, at Amtsstuefuldmægtigene ere privat interesserede i at faa Folk til at købe saa mange Skattebøger som muligt, bort fra det Princip, at Kvitteringen for Skat skal betales, foruden at Skatten skal betales, og saa maa vi vel sagtens kunne komme over den Bagatal, om der skal gives Erstatning til Amtsstuefuldmægtigene, og under hvilken Form den skal gives.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) talte om Ting, der ikke vedrøre denne Sag; thi her er der ikke Tale om Amtsforvalternes Lønninger, men om Amtsforvalternes Kontorhold, og det er nu en Gang en fastslaaet

Ting her i vort Land, at vi for en Række Embedsmænd have den Regel, at derydes dem Vederlag for de Kontorudgifter, de have, foruden den Lønning, der er dem normeret. Det, her ligger for, er kun den regelmæssigt tilbagevendende 5-aarige Kontorholdslov, og mod den har det ærede Medlem jo ingen Indvendinger rejst og ingen Invendinger kunnet rejse, fordi disse Kontorholdsudgifter jo ere beregnede efter de sædvanlige Principper; der er ikke nogen som helst Afgivelse derfra. Det har været ikke blot min Ret, men min Pligt, at forelægge Kontorholdslovsforslaget saaledes, som det her foreligger.

Naar det ærede Medlem saa rejste det Spørgsmaal, om da ikke Lønningerne for Amtsforvalterne ere alt for store, er det et ganske andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem, naar han vilde rejse det, maatte rejse enten ved at indbringe et Forslag derom eller ved at tage det op under en almindelig Debat, f. Eks. under Finanslovens 1ste Behandling. Jeg skal om dette Spørgsmaal sige følgende: Amtsforvalternes Lønning bestaar dels i deres Embedslønning, dels af Honorarer eller uvisse Indtægter, som det kaldes, og deriblandt er navnlig den meget store Indtægt ved Opkrævning af Brandforsikringskontingent. Det er gaaet saaledes, at disse Indtægter, der en Gang ere indlagte under Amtsforvalterne, successivt Aar for Aar ere stegne og navnlig for en enkelt Amtstue ere stegne meget betydeligt, saa at det ikke kan nægtes, at der er nogle Amtsforvaltere, en 3 à 4 Stykker, der have temmelig store Lønninger, 2 endog meget store. Hvis vi nu skulde tænke paa at gøre en Forandring i saa Henseende, tror jeg, det skulde ske paa den Maade, at vi toge hele Spørgsmaalet om Amtstuerne op til Overvejelse, og jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg har netop i Sinde at gøre det i den kommende Sommer, saa meget mere som der er givet mig Foranledning dertil paa forskellig Vis, bl. a. ved, at man fra andre Brandforsikringer end Landbygningernes almindelige Brandforsikring har henvendt sig til mig med Ønsket om, at ogsaa disse Brandforsikrings Kontingenter maatte blive opkrævede af Amtsforvalterne. For Øjeblikket er det kun Landbygningernes almindelige Brandforsikring, der lader Brandforsikringskontingenter opkræve gennem Amtsforvalterne og have Statens Tilladelse dertil, men i Virkeligheden er jo Landbygningernes almindelige Brandforsikring en ganske privat Forening ligesom Østifternes Brandforsikring eller